Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 190 (690) ♦ Четвер, 7 жовтня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

Нової Конституції кожна стаття — це наше щасливе й заможне життя

(з усної народної творчості соціалістичного періоду)

Нотатки про роботу сесії Верховної Ради — на 2-й стор.

Сиди вдома, не літай

О, як я не любив аеропорт «Жуляни», а влітку просто ненавидів! У приміщенні кас не протовпитися, квитків, як правило, немає або два-три на сотню охочих. Крики, сльози, лайка. Хтось тебе ліктем — у ребра, плечем — у спину, каблуком — на ногу... Терпиш, бо мусиш.

А оце завітав сюди, щоб дізнатися, скільки коштує квиток до Ужгорода. Спершу думав, що не туди мене занесло. В приміщенні — жодної душі. Розкладу і тарифу немає. І лише жіночки за скляними «амбразурами» кас нагадали, що я — в аеропорту.

В залі для пасажирів — майже те саме. Навіть десяток людей не набереться. Реєстрацію і посадку на літаки ніхто не оголошує. Розкладу теж немає. Поцікавився в диспетчера, куди можна вилетіти. З'ясувалося, діє лише три рейси. Ужгородський відмінено — не вистачає пального.

Як для нас, усе правильно. Навіщо нам Ужгород, Полтава, Миколаїв, Рівне, коли можна спокійно вилетіти в Китай? Для літаків немає пального, у переважної більшості людей немає таких грошей, щоб літати туди-сюди. Краще вже — на поїзд. А ще краще — сиди вдома і згадуй, як воно було колись. А було ж!

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Київ.

Будемо з нафтою?

Голова Державного комітету по нафті і газу Михайло Ковалко так прокоментував рішення уряду України про будівництво в 1993—1997 роках на основі комплектного імпортного устаткування об'єктів для глибокої переробки нафти на нафтопереробних заводах: «Цей захід дасть змогу збільшити глибину переробки нафти з 53 до 72 відсотків, а відбір моторних палив з 40 до 57 відсотків». При цьому, за його словами, фінансування будівництва об'єктів глибокої переробки нафти і реконструкції діючих виробництв здійснюватиметься за рахунок власних коштів заводів із залученням іноземного кредиту. Щоб погасити останній, нафтопереробні заводи звільняються від обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку валютних надходжень від експорту у 1994—1998 роках щорічно до 2,5 мільйона тонн технологічного палива.

Актуальне інтерв'ю

Наше завдання — не допустити провокацій

Трагічні події останніх днів у столиці сусідньої держави ще буде серйозно проаналізовано. Але вже нині такий розвиток подій змушує нас тверезо глянути на політичні баталії і ще раз зробити висновок: будь-яке протистояння має знаходити розв'язання чи компроміс за столом переговорів. Московське кровопролиття дає шанс і деяким надто «гарячим» політикам в Україні зрозуміти, що варто зваженіше підходити до проблеми боротьби за владу і можливих її непередбачуваних наслідків. Та чи нема загрози провокацій з боку реваншистських сил в нашій країні? З таким запитанням кореспондент «ГУ» звернувся до Голови Верховної Ради України Івана Плюща.

(Закінчення на 2-й стор.).

На зв'язку Москва

Все тільки починається

Російська столиця поступово втрачає вигляд фронтового міста. Вже ввечері 5 жовтня колони військ потягнулися за столичну кільцеву дорогу. До початку комендантської години вулиці спорожніли. У місті не чути стрілянини. Нечисленні патрулі доволі спокійно поставилися до не багатьох перехожих, котрі поспішали додому вже після 23-ї години.

(Закінчення на 5-й стор.)

Продиктовано в номер

До нас приїхав меценат

Відомий американський фінансист і громадський діяч Джордж Сорос прибув учора з робочим візитом до Києва. Того ж дня він зустрівся з Президентом України Л.Кравчуком і Головою Верховної Ради нашої держави І.Плющем, а також узяв участь у відкритті Міжнародного центру приватизації, інвестицій та менеджменту.

Пан Сорос добре відомий як людина, що сприяє становленню відкритого демократичного суспільства в Україні. Зокрема, за його фінансової підтримки вже створено такі організації, як Міжнародний фонд «Відродження», Києво-Могилянська академія, Міжнародний центр засобів масової інформації та ряд інших.

Гучний скандал на ЧФ

Ми вже повідомляли про факти розкрадання пального, яке виділяється для потреб Чорноморського флоту і ВМС України. Цим питанням впритул зацікавилась військова прокуратура ЧФ і ВМС України, органи правопорядку і безпеки. У результаті розслідування, як зазначає газета «Флот України», встановлена нестача такої кількості дизпалива та бензину, якої вистачило б цілому з'єднанню кораблів як мінімум на рік. Заарештовано велику групу старших офіцерів ЧФ, а також комерсантів.

Що й казати, не позаздриш зараз начальникові служби пального ЧФ полковникові Анатолію Борисову. Саме він весь час скаржився на нестачу пального для ЧФ і ВМС України. Тепер достеменно доведено, що шлях дизпалива і бензину лежав на «чорний ринок», звідки пальне йшло за межі України. Попереднім слідством встановлено, що ниточки злочину тяглися не лише до севастопольських комерційних структур, таких, як товариство з обмеженою відповідальністю «Лотос», а й до сімферопольської «Панорами» та цілої низки інших. Слідство триває.

Замість Чапаєвських та Залізних — Берестейські й Богунівські

Незабаром окремі батальйони, полки та дивізії Збройних Сил України матимуть нові почесні найменування. Спеціальна комісія Міністерства оборони підготувала пропозиції, які передбачають зміну існуючих почесних найменувань на нові, що враховують не історію Червоної та Радянської Армії, а традиції війська Української держави аж з княжої доби й до періоду Української Народної Республіки.

Абзац з листа

Що й казати, нові ціни боляче вдарили не лише по кишенях, а й по родинних зв'язках. Люди рідше навідуються до рідні, бо квитки дорогі і придбати їх дуже тяжко. Склалося так, що й відрізано дорогу до міста селянам, які завжди привозили плоди своєї праці. Тепер, перш ніж їхати, кожен добре рахуватиме, у що обійдеться йому поїздка до міста.

А.КОВАЛЕНКО.

Кривий Ріг Дніпропетровської області.

Китайську «підніжку»

глобальному мораторію на ядерні вибухи поставлено у вівторок. Так розцінено у світі офіційне повідомлення уряду КНР про те, що в цій країні здійснено підземне випробування ядерної зброї. При цьому дипломатичні заяви пекінських властей, мовляв, «Китай володіє незначним ядерним потенціалом і зобов'язується не застосовувати його першим», сприйняті скептично як у Вашингтоні, так і в Москві.

Дифтерія дзвенить ключами

Санепідеміологічна служба в Хмельницькому закрила місцевий центральний ринок. Причина — загроза дифтерії. Тут померло вже вісім чоловік.

Тим часом одеським школярам, учням технікумів та училищ і студентам, які не мають щеплень проти дифтерії, заборонено відвідувати навчальні заклади. Тут сподіваються до кінця жовтня завершити загальне щеплення проти цієї небезпечної хвороби.

НАШЕ ЗАВДАННЯ — НЕ ДОПУСТИТИ ПРОВОКАЦІЙ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

— На мою думку, процеси, які відбуваються в Росії, мають вплив і на нашу державу. Тобто помиляються ті, хто вважає, що Україна може зовсім уникнути або обминути тих чи інших процесів. Однак в Росії вони мають свої особливості, були більш суб'єктивними, ніж об'єктивними. І загострення там відбулося переважно на основі особистого протистояння. Щодо можливого повороту таких подій в Україні — цього бути не може. Адже в Росії реваншистські сили мали власні структури. Їм треба було десь себе попробувати і вони, звичайно, почали діяти там, де розраховували на найбільший успіх. До чого це призвело, усім відомо. Нам в Україні треба враховувати уроки московських подій і відповідно реагувати.

— До яких заходів варто було б нині вдатися, щоб запобігти повторення подібного сценарію на українській землі?

— Я поділяю позицію Президента України в тому, що ми маємо «підправити» нашу правову основу. Зокрема, зробити неможливим виникнення незаконних збройних формувань. Відповідні пропозиції вже є. Тому треба вирішити це питання, а згодом, можливо, провести роз'яснювальну роботу серед людей. Пояснити, хто є хто.

Зараз дехто каже про чиюсь перемогу в Москві. Хай Господь милує нас від таких перемог і таких поразок! Тому що не можна перемагати свій народ. Наше завдання в Україні — не допустити провокацій страшних конфліктів.

Тарас ПЕТРІВ.

Парламентська хроніка

ПРОЕКТ, ЩО СХОЖИЙ НА КОНСПЕКТ

5 жовтня в другій половині дня сесія Верховної Ради України затвердила міністром фінансів Григорія П'ятаченка, міністром внутрішніх справ — Андрія Василишина, міністром юстиції — Василя Онопенка, головою Служби безпеки — Євгена Марчука, головою Державного комітету у справах охорони державного кордону — Валерія Губенка, головою Державного митного комітету — Анатолія Колоса.

Особливо бурхливі дискусії виникли під час обговорення проекту нової Конституції України. Народний депутат Володимир Яворівський, порівнюючи проект з американською конституцією, назвав його звичайною інструкцією, конспектом. Гарячі суперечки точилися щодо двомовності, прав жінок, віросповідування, майбутньої структури державної влади.

Обговорення проекту нової Конституції України триває.

Інтерв'ю в кулуарах

Олександр ГУДИМА, народний депутат України:

Процес творення нової Конституції затягнеться на роки. Адже для того, щоб підготувати справді дійовий, реальний Основний закон, потрібні відповідні фахівці і політики. Саме з таких людей і можна буде утворити робочу групу, яка і розробить нову Конституцію.

Олександр БАНДУРКА, народний депутат України:

Конституцію пишуть не на один рік. Отже, це має бути короткий документ, який визначає основні напрями побудови й життя держави. А наш проект настільки деталізований і перенасичений різними подробицями, що вся його основа просто губиться. Нинішній депутатський корпус зможе прийняти новий Основний закон. Для цього лише треба відійти від політичних пристрастей, особистих амбіцій і думати про народ України.

Степан ПУШИК, народний депутат України:

Я не думаю, що нинішній склад Верховної Ради спроможний прийняти нову Конституцію. Адже багато депутатів стоять на діаметрально протилежних позиціях з основних питань державотворення. Добитися консенсусу за таких умов практично неможливо.

Володимир ТЕТЕРУК,
Олександр ВИНОКУРОВ.

ПРО ЩО РОЗМОВА, ПАНОВЕ?

Ранкове засідання 6 жовтня

319 депутатів зареєструвалися на початку пленарного засідання, з яких 91 записався на виступ (регламент — 10 хвилин) з обговорення проекту нової Конституції України. Член Конституційної комісії депутат В. Марченко заявив, що проект нової Конституції у разі прийняття стане законною базою для диктатури: забагато, мовляв, повноважень буде у Президента. І запропонував виключити взагалі з проекту Конституції положення про інститут президентства. А Президенту запропонував піти з поста голови Конституційної комісії, інакше, мовляв, зважений Конституції нам не бачити. Депутат В. Чорновіл підкреслив, що Верховна Рада займається витрачанням часу: «Всі ми знаємо, що нову Конституцію цей парламент приймати не буде». Він запропонував перейти до обговорення структури майбутнього парламенту і вирішити, якою — президентською чи парламентською — республікою бути Україні. А вже відповідно до цього обговорювати проект Конституції.

Торкаючись майбутньої виборчої системи, В. Чорновіл виступив проти мажоритарного принципу: такі вибори не дадуть структурованого парламенту і невідомо, хто відповідатиме за уряд.

Останнім на ранковому засіданні виступив депутат О. Коцюба, запропонувавши відмінити «антиконституційні акти Верховної Ради про заборону Компартії України». Чому турбувався депутат, невідомо: адже 5 жовтня Мінюст України офіційно зареєстрував 29 політичну партію — саме Комуністичну...

Що було спільне у виступах — це те, що кожен із депутатів, пропонуючи те чи інше доповнення до проекту Конституції, підкріплював свої аргументи цитатами з конституцій інших країн. Всі вони, звичайно, розумні, але — кожне положення для конкретної країни. Що годиться для Японії, не завжди підійде для Франції. Як казав один колега, що японці можуть розуміти у горілці, якщо у них навіть немає літери «л»?..

Костянтин ПАРИШКУРА.

У ЄВРОПІ ПРОЦВІТАЄ ТОРГІВЛЯ «ЖИВИМ ТОВАРОМ»

Нелегальний з'їзд іноземців у країни Західної Європи збільшився за останні дев'ять років у 20 разів. Не кращі нині справи і в країнах колишнього «соціалістичного табору». В Україні, наприклад, кількість нелегальних мігрантів, затриманих на її кордонах, зросла з 1991 року у 270 разів. Могутній і добре організований потік нелегальної міграції несе в собі загрозу суспільній безпеці, сприяє зростанню злочинності, розповсюдженню небезпечних хвороб, розширенню підпільного ринку праці.

Як боротися з ним? Про це йшла мова на міжнародній конференції з прикордонних питань, яка відкрилася у вівторок в Києві. У її роботі беруть участь представники прикордонних структур півтора десятка європейських держав.

На конференції виступив перший заступник Голови Верховної Ради України В. Дурдинець. Він сказав:

Шановні пані і панове!

Дозвольте мені сердечно вітати вас у столиці України та подякувати за участь у роботі міжнародної конференції.

Проблема, що її винесено на обговорення конференції, справді злободенна й актуальна для всіх країн євро-азіатського регіону. Нелегальна міграція вийшла за рамки окремих держав і перетворилася у світову проблему, що стала реальною загрозою для громадської безпеки.

Це одна із причин зростання злочинності, розповсюдження небезпечних захворювань, розширення підпільного ринку праці викликає напругу у відносинах між державами.

Для західних країн ця проблема не є новою. Однак у тих масштабах, яких нелегальна міграція досягла сьогодні, вона викликає серйозну стурбованість керівництва і громадськості цих країн, оскільки негативно впливає на дальший розвиток європейських держав і взаємовідносини між ними, підриває стабільність у регіоні.

Особливо великої шкоди нелегальна міграція завдає молодим незалежним державам, які, так би мовити, лише починають обживати свої кордони.

Україні, як і іншим державам — колишнім республікам Радянського Союзу, ще 2—3 роки тому нелегальна міграція не завдавала особливих клопотів. Ми мали справу в основному лише з політичними мігрантами із Ірану та Іраку. Ось чому й необхідності у державній програмі боротьби з цим явищем не було.

З розпадом Союзу РСР, руйнуванням єдиного правового механізму, візового простору і внаслідок інших об'єктивних факторів нелегальна міграція набула для України особливої актуальності.

Через своє географічне положення і наявність кордонів з країнами, що мають прямий вихід до держав Західної Європи, Україна перетворилася у свого роду «накопичувач», де нагромаджуються маси мігрантів, які в подальшому використовують українську територію для нелегального транзиту на Захід.

З 1992 року контрабанда людьми стала одним із гострих моментів, що впливають на обстановку в Україні в цілому і насамперед на її кордонах, де набула масового характеру міграція громадян «третіх країн» у Польщу, Словаччину, Угорщину, Румунію і далі у західні країни, зокрема у Німеччину.

Як показує аналіз, нелегальна міграція повсюдно має тенденцію до зростання. За 1991 рік на кордонах України було затримано 45 осіб, що мали намір нелегально перетнути кордон. У 1992 році їх кількість збільшилася у 17 разів, а в нинішньому (по відношенню до 1991 року) — у 270 разів.

Природно, що жодна держава, яка себе поважає, миритися з цим не може.

Тому Україна, як суверенна держава, з перших кроків своєї незалежності виявляє інтерес до цих проблем. Ми взяли участь у Берлінській та двох Будапештських міжнародних конференціях, де вони обговорювалися.

Сам факт, що ви зібралися у Києві, підтверджує нашу підтримку міжнародним зусиллям у боротьбі з нелегальною міграцією і організованою злочинністю на кордоні.

В адміністрації Президента України, комісіях Верховної Ради, уряді виявлено значну увагу до рекомендацій Будапештських конференцій з цих питань. Можу сказати, що ці документи дістали повну підтримку вищих органів державної влади. Ми й надалі будемо брати участь у всіх таких заходах, наполегливо і скоординовано з іншими державами працюватимемо по реалізації прийнятих рішень.

Вважаємо надзвичайно важливим завданням інтеграцію України у загальноєвропейську систему запобігання незаконній міграції і приєднання до відповідних міжнародних актів.

Хочу відзначити, що Україна не лише підтримує міжнародні ініціативи і бере участь у них, а й сама вживає активних практичних заходів щодо присікання нелегальної міграції через свій кордон, хоча, слід прямо сказати, несе при цьому величезні матеріальні витрати.

Можу сказати, що у цьому відношенні Україна виконує свої зобов'язання перед світовим співтовариством. Нам приємно, що на попередніх конференціях наші зусилля з протидії неконтрольований міграції дістали схвальну оцінку.

Як і передбачено рекомендаціями Будапештської конференції, ми надаємо важливого значення удосконаленню нашого національного законодавства і нормативно-правової бази з прикордонних питань в плані посилення відповідальності (кримінальної, адміністративної, матеріальної) за правопорушення у цій сфері.

У комісіях Верховної Ради і уряді вже розглянуті пропозиції про зміни і доповнення до чинного законодавства про державний кордон, до н[illegible] кримінального, кримінал[illegible] процесуального й адміністративного права.

З одного боку, вони стають більш жорсткими, а з другого — наскільки це дозволяє ситуація — наближаються до норм права держав Європейського Співтовариства.

Крім того, у стадії практичного вирішення перебувають проекти законів «Про правове становище іноземних громадян в Україні», «Про імміграцію», «Про біженців». Ці законопроекти будуть розглянуті Верховною Радою на протязі восьмої сесії, тобто до кінця поточного року.

Певні заходи вживаються нашим урядом. Лише у вересні прийнято два нормативних акти, один із яких покладає на порушників законодавства про кордон відшкодування із особистих коштів затрат, які понесли прикордонники на їх утримання і депортацію.

Україна й надалі буде робити посильний внесок у рішення обговорюваної сьогодні проблеми, прагнути до об'єднання зусиль з іншими державами, оскільки для успіху в боротьбі з нелегальною міграцією можливостей однієї країни явно недостатньо. Потрібні спільні, скоординовані і рішучі дії.

Хотів би побажати учасникам конференції плідної роботи, а нашим гостям — приємного перебування у столиці України.

Дякую за увагу.

ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець прийняв 5 жовтня делегацію Німецького фонду міжнародного правового співробітництва, яку очолює голова фонду Луйо Фаде і яка прибула у Київ для участі в науковій конференції «Правова система України: теорія і практика».

Предметом ділового інтересу фонду є розширення співробітництва у галузі права і законотворчості, і передусім співробітництва з парламентом України, його постійними комісіями. Василь Дурдинець розповів гостям про діяльність Верховної Ради, в тому числі законотворчої, про концепцію та хід правової реформи в Україні, яка прагне побудови правової, демократичної держави, суспільства здорового глузду. Він високо оцінив перші практичні контакти фонду з комісіями Верховної Ради, і зокрема з Комісією у питаннях законодавства і законності, окреслив коло проблем і напрями організаційної та законотворчої співпраці, в реалізації яких може бути плідною і корисною участь фонду. Було відзначено, що Президія Верховної Ради України підтримала таке співробітництво, і вже є домовленість про відкриття представництва цього фонду у Києві.

Голова фонду Луйо Фаде подякував за широку інформацію, висловив готовність фахівців фонду до предметного, ділового співробітництва, тим більше, що ініціатива фонду знайшла підтримку в урядових структурах ФРН і зокрема, в Міністерстві юстиції.

Прес-центр Верховної Ради України.

Пишемо нову Конституцію України

Хто ж здатний-таки ухвалити Основний Закон

Завершальний етап опрацювання проекту нової Конституції України викликає не тільки політичні пристрасті, але й ставить важливу державно-правову проблему, пов'язану з процедурою прийняття Основного Закону як фундаменту побудови демократичної, правової і незалежної держави. За наявною юридичною підставою чинної статті 97 Конституції України Верховна Рада, як єдиний орган законодавчої влади України, має у своєму виключному віданні прийняття Конституції України. Ця норма дає підстави бачити один шлях у конституційному процесі за умов послідовного і безумовного дотримання суверенітету народу щодо процедури прийняття нової Конституції за результатами всеукраїнського референдуму. Але не виключено, що нинішній склад Верховної Ради України не зможе виконати цю норму. Згадаймо той факт, що Верховна Рада у 1991 році ухвалила й опублікувала Концепцію нової Конституції, але Комісія з розробки проекту відійшла від неї і фактично обрала шлях відтворення політичної і правової реальності у моделі конституційного державотворення. Минулого року сесії місцевих Рад народних депутатів розглянули варіант проекту Конституції України, але невідомо, чи враховані висновки сесій Рад у проекті Конституції. За цих умов важко прогнозувати оцінку змісту законопроекту серед громадян, але не виключено, що прийняти нову Конституцію України у кризовій політичній ситуації буде неможливо. Слід згадати, що самознищення нинішньої Верховної Ради почалося з формування персонального складу Конституційного суду України. Отже, природно, можна поставити питання: чи може повторитися модель Б.Єльцина щодо конституційної наради, чи Верховна Рада делегує Президенту України право на скликання представницького органу з виключним правом прийняття нової Конституції України. В засобах інформації цей орган називався як Конституційна Асамблея.

Втім, незважаючи на привабливість цієї ідеї, важко передбачити, що депутатський корпус Верховної Ради України дасть згоду на цю невизначену чинними законами форму волевиявлення народу. Це пов'язано з прийняттям оригінального Закону, який не вкладається у традиційне мислення законодавців і вони за своєю правовою культурою невзмозі оцінити саму ідею. І все ж таки, не тільки зміст нової Конституції України, але й сам процес її прийняття є питаннями центральними для нової держави, її конституційного ладу, для реального народоправства, для авторитету нового демократичного суспільства.

Щоб скласти уяву про можливість проведення проекту Конституції України через непередбачену законодавством України форму установчого представництва для прийняття Основного Закону, слід з'ясувати аргументи обгрунтованості самої ідеї.

В її основу закладається суверенітет народу, який є неподільним, невідчуженим і невід'ємним, а це означає, що ніяка частина народу, ніяка особа не може присвоїти собі його здійснення. Саме народ, який виступає єдиним джерелом всіх влад (законодавчої, виконавчої і судової), повинен і вправі здійснювати будь-яку владу шляхом надання на це відповідних конституційних повноважень. Звернемо увагу, що державознавці правильно порадили Президенту Росії Б.Єльцину скликати не Конституційні Збори або Асамблею, а Конституційну нараду. Тобто Президент Росії діяв в рамках чинної Конституції і скликав нараду, виявивши здатність узгодити різноманітні прояви з найвищими вимогами держави. Голос меншості в цій організаційній формі мав однакову силу з голосом більшості. Конституційна нарада не є верховною владою, оскільки вона може виразити відому думку, але не має ні політичної волі, ні права. В такому вигляді Конституційна нарада в Росії не має представницького характеру, її учасники не більш як експерти, знавці справи законотворення, конституційного процесу.

Зовсім інший державно-правовий (конституційний) зміст має Конституційна Асамблея або Конституційні Збори. Вони мають за своїм значенням вищий рівень у державі, причому не як знаряддя Верховної Ради або уряду чи Президента, бо воля обраних (делегованих) осіб виступає не як підпорядкована, а як верховна. Виборні засади представників Конституційної Асамблеї є вирішальними для повної самостійності і незалежності, вони дають права, здатність формувати і виражати верховну політичну волю, яка має вище юридичне значення. Законом про Конституційну Асамблею може бути визначено сферу діяльності, коло підвідомчих питань, повноваження щодо розв'язання найважливіших проблем державотворення. Джерелом цих повноважень, представницьких прав мають виступати тільки громадяни України, мешканці територій. Ні в якому разі громадян не повинні підміняти політичні партії, профспілки або інші громадські об'єднання. Коли питання стосується суверенітету народу, то корпоративні інтереси здатні за будь-якої ситуації знехтувати долею народу. Якщо ними в Конституційній Асамблеї стануть представники політичних партій, то верховна воля буде сформована політичними поглядами, політичними інтересами партій, які не виражають волю всього народу. Історія і життя вчать не повторювати помилки правлячої партії, яка декларувала одне, проголошувала найсвітліші ідеї і принципи, а фактично узурпувала представницьку владу, зробила ширмою народовладдя і звела нанівець суверенітет народу.

Якщо в нашій країні постане питання про створення конституційного представництва від населення, то концептуально слід виходити із недоторканності держави сфер суб'єктивних прав, особливо слід забезпечити гарантії проти державного втручання (Президента, Верховної Ради, органів місцевої адміністрації) і політичного тиску (партій, клубів, блоків) у самостійне і незалежне волевиявлення населення і представництво своїх інтересів. Головною умовою прийняття Конституції незалежної демократичної держави має бути довіра знизу будь-якому органу, представницькому формуванню, який виражає верховну волю і символізує народовладдя як вищий принцип, умову демократичного суспільства.

Слід відзначити, що спроба обгрунтувати необхідність проведення всеукраїнського референдуму з питання прийняття Конституції незалежної держави несе в собі велику небезпеку, бо народ не має вибору варіантів конституційного закріплення інститутів держави, а з другого боку, не може забезпечити кваліфіковане голосування. Адже конституційний закон вимагає не простого схвалення, а високої правової культури від кожного, хто має зробити правильний висновок щодо прийнятності кожної норми Конституції як суспільного договору для громадян і демократичної держави. Інакше народ, якому слід вирішувати долю вищого юридичного документа — правової основи держави, може бути введений в оману і сам накине ланцюги на демократію, власні політичні права і свободи.

Щоб правильно зорієнтуватися, зробити висновок, громадянину, навіть освіченому, недостатньо лише констатувати труднощі сучасного життя. Оцінюючи прийнятність проекту Конституції незалежної держави необхідно добре проаналізувати історичні факти, загальні закони цивілізованих суспільств, досвід інших держав, закономірності у відносинах влад тощо. Неможливо стверджувати, що всі ці питання мають осягнути всі. Велика кількість громадян, які, скажімо, братимуть участь у референдумі, не може судити про державний устрій і управління, як не здатний професійно розмірковувати про закони хімії, фізики, хоча і постійно перебуває в сфері їхнього впливу. Ось чому прийняття Конституції України шляхом народного референдуму може завдати великої шкоди державі і демократії. І коли виникає питання, а хто саме в умовах політичної кризи верховної влади взяв би на себе місію безпристрасної, кваліфікованої оцінки і прийняття тексту Конституції, яка б відповідала інтересам спочатку суспільства, а потім держави, наша увага звертається до Конституційної Асамблеї. У представницькому характері її утворення, на легітимності повноважень, якими вона має бути наділена, базується можливість існування самої ідеї Закону. Конституційна Асамблея не мала б іншого завдання, як створити Конституцію незалежної держави, визначити суть суспільного ладу і державного устрою. Це має бути орган, до складу якого увійшли б люди, наділені загальною довірою, авторитетом у науково-практичній сфері суспільного і державного буття нашої країни. Громадяни ж мають зробити їх своїми представниками для прийняття Конституції. Представництво до Асамблеї має бути професійно підготовленим і кваліфікованим, а не ідеологічно й політично та соціально орієнтовним.

Втім, це не означає, що Конституційна Асамблея має складатися тільки з юристів та економістів, оскільки авторитет представників від народу не пов'язується прямо з професією. Можливо, слід встановити ценз для представників, які обираються до Конституційної Асамблеї. Це може бути сукупність ознак (вікових, професійних, громадських тощо), яким повинні відповідати перед обранням (висуванням) представники від народу. Ценз як умова для балотування до Конституційної Асамблеї є гарантією здатності особи виконувати відповідну законотворчу роль, скористатися досвідом, знаннями і довірою виборців. Отже, є можливість обрати таким шляхом представників, об'єднаних внутрішньою злагодою, суспільними інтересами, національною ідеєю незалежної держави. В цьому полягають, на нашу думку, переваги представницької форми забезпечення конституційного становлення.

Механізм виборчої системи не має особливих складнощів. Адже органи самоврядування на відповідних територіях здатні організувати населення на висування і обрання представників Конституційної Асамблеї. Це можуть, наприклад, зробити обласні Ради народних депутатів, які за квотами до загальної кількості членів Конституційної Асамблеї цілком здатні підтвердити статус осіб щодо поданих за них більшістю голосів громадян. Можна запровадити інститут виборщиків від низових територіальних одиниць, які на первинних зборах змогли б відібрати кандидатури за встановленим цензом. Тобто варіантів делегування представників до Конституційної Асамблеї можна запропонувати чимало. Головне, що закладається самою ідеєю, — це створення авторитету нової установи, яка б мала повну підтримку народу і відповідала дійсним, суттєвим умовам і потребам прийняття Конституції незалежної держави і демократичного суспільства. Безперечно, сама ідея дискусійна, має і очевидні складнощі для практичного втілення, але відкидати її — означало б йти найпростішим шляхом і не рахуватися з тим, що кожна Конституція має розроблятися передусім для народу, громадян своєї вітчизни.

Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук,
професор Київського університету імені Тараса Шевченка.

Ділові контакти

Японію цікавлять українські технології

Японію цікавить український метал, вугілля та високі технології, зокрема в галузі суднобудування. Про це на брифінгу після завершення дводенного симпозіуму за участю японських та українських економістів повідомив керівник японської делегації, голова правління інституту комплексних економічних досліджень при Банку довгострокового кредитування Японії Хіросі Такеуті. Крім цього, японців цікавлять усі зовнішньоторговельні організації та торговий порт Одеси. Стосовно високих українських технологій, то, на думку Хіросі Такеуті, вони справді сучасні, однак потребують деякого шліфування. Відтак він бачить можливість створення підприємств з україно-японським капіталом, які б виробляли конкурентоспроможні товари, що їх, крім України, можна буде продавати до країн Середнього та Близького Сходу. Але, щоб до України прийшов японський капітал, слід побороти інфляцію, бо солідні підприємства за умов високої інфляції в Україну не прийдуть. На думку Хіросі Такеуті, в цей час можна очікувати лише торговців, що дбатимуть тільки про власний зиск. Тож коли журналісти торкнулися питання можливості японських інвестицій в Україну уже сьогодні, Хіросі Такеуті відповів, що сьогодні обговорюються лише умови, які потрібно створити для цього в Україні. Однак, як не дивно, японські економісти дали набагато оптимістичнішу оцінку економіці України, ніж наші домашні. Зокрема, Хіросі Такеуті сказав, що коли б становище в економіці було справді таким, як це відображено в офіційних цифрах, то вздовж наших вулиць сиділи б одні жебраки. Оскільки цього немає, то, на його думку, ці цифри дуже перебільшені. Разом з тим економічної стабілізації можна очікувати не раніше, ніж через п'ять років. А щоб перейти від соціалістичної до вільної економіки, Україні потрібно буде не менше двадцяти років, причому такий перехід можливий лише за умов сильного уряду.

І, нарешті, про один неприємний момент, що на нього звернув увагу голова постійної Комісії Верховної Ради з питань економічної реформи і управління народним господарством Володимир Пилипчук. В Україну власним коштом приїжджають економісти зі світовим ім'ям, щоб поділитися досвідом управління в умовах вільної економіки, а із керівників міністерств та відомств, на яких і був розрахований симпозіум, прийшов лише міністр економіки Роман Шпек.

Наступним етапом співпраці українських та японських економістів стане спільна конференція, до участі в якій, крім науковців, будуть запрошені представники ділових кіл.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Продиктовано в номер

Прокурори дають «прибуток»

В результаті прокурорського реагування в Чернігівській області повернуто державі з початку року понад 4 мільярди карбованців за порушення законодавства про ціни та ціноутворення, незаконну торгівлю спиртними та тютюновими виробами, аферний продаж автомашин тощо. Щойно виграно процес з фірмою «XXI век», з якої стягнуто на користь держави 3 мільярди 199 мільйонів карбованців.

Європейські стандарти в українських школах

Міжнародна конференція Асоціації керівників шкіл Європи проходить 8-10 жовтня в Пущі Водиці під Києвом. Освітяни України лише недавно стали членами цього професіонального об'єднання, тому робота секцій — система освіти, структура школи, добір кадрів, фінансування навчальних закладів і т. ін. — спрямована переважно на вивчення досвіду шкіл Східної і Центральної Європи.

У конференції беруть участь директори шкіл, представники уряду, держадміністрацій, народні депутати України, а також президент Європейської асоціації керівників шкіл Кріс Лов (Англія) і генеральний секретар цієї організації Сабен Схуфс (Бельгія).

«Цар Давид», «Гармонії світу» та інші

9 жовтня симфонічним концертом в Одеському оперному театрі відкриється Міжнародний фестиваль єврейської музики, присвячений 200-річчю міста.

— Протягом тижня, — повідомив голова оргкомітету фестивалю Костянтин Мерлич, — на кращих концертних сценах виступлять творчі колективи і солісти з Франції, Німеччини, Ізраїлю, США, України. Лунатимуть твори Малера і Шостаковича, Бернстайна і Шенберга, Шнітке і Прокоф'єва, Станковича і Скорика, Рунчака і Красотова, багатьох інших композиторів.

Свято музики має стати явищем і унікальним, і високопрофесійним. Концерти дадуть , зокрема, німецький хоровий колектив «Цар Давид», широко відомий у світі чудовим рівнем виконання синагогальної музики XVI-XIX століть, ансамблі «Гармонії світу» з Одеси та «2Е2М» з Франції, що майстерно виконують сучасну музику, уславлений Лейпцігський синагогальний хор, Одеський державний симфонічний оркестр під керівництвом американського диригента Хобарта Ерла, інші відомі творчі колективи та солісти.

А заключним акордом фестивалю стане симпозіум, присвячений проблемам єврейської музики. У його роботі візьмуть участь провідні музикознавці з ряду міст України та зарубіжжя. За матеріалами симпозіуму намічається випустити книгу.

Корабель у складчину

В Снятинському районі на Івано-Франківщині проводиться збір коштів для спорудження нового сучасного військового корабля, який має отримати назву цього регіону — «Покуття». Домовленість про це була досягнута між керівництвом району і командуванням ВМС України. Ідею активно підтримала громадськість Снятинщини.

Поки що зібрано понад 50 мільйонів карбованців, однак організатори акції сподіваються, що це лише початок.

Тема семінару — жіноча молодь

«Жіноча молодь та проблеми її соціальної адаптації в Україні», — основна тема міжнародного наукового семінару, який з ініціативи Українського НДІ проблем молоді, Комісії Верховної Ради у справах молоді і Міністерства у справах молоді і спорту вперше проходить у нашій державі.

Рух підтримуватиме на виборах не тільки своїх членів

У Вінниці відбулося об'єднане засідання центрального проводу Руху та керівництва вінницької крайової організації НРУ. В інтерв'ю кореспондентові УНІАН народний депутат України , голова Всеукраїнського товариства репресованих «Меморіал» Лесь Танюк сказав, що під час спільного засідання йшлося про підготовку до майбутніх виборів, про можливих кандидатів від Вінниччини. Вирішено, що Рух підтримуватиме не тільки своїх членів, а й представників альянсу демократичних сил.

Фестивалі

До професіоналізму через «Лабіринт»

З 21 по 24 жовтня у Луцьку буде проведено V Всеукраїнський телевізійний фестиваль співаної поезії та авторської пісні «Оберіг-93», спонсором якого є і наша газета. Про те, як триває підготовка до фестивалю, розповідає його директор Олексій ЛЕВЧЕНКО.

— Олексію Юрійовичу, ми вже повідомляли про нову творчу концепцію «Оберігу-93». Читачі цікавляться, в чому вона полягає?

— Дирекція фестивалю, порадившись з лауреатами минулих років, вирішила відходити від рис самодіяльності, які були притаманні першим фестивалям. Вже торік фестиваль зробив перший крок до професіоналізму. Цього року у його рамках буде реалізовуватися проект «Лабиринт». Його автор — талановитий луцький художник Микола Кумановський.

— Це той Кумановський, який торік здійснив художнє оформлення «Оберігу» і виставка оригінальних картин якого демонструвалася під час фестивалю?

— Так, саме він. Тепер Микола запропонував розглянути в рамках проекту «Лабіринт» проблему герметизму в різних сферах творчості: музиці, поезії, образотворчому мистецтві. Тому на цей фестиваль ми запрошуємо не тільки співців, а й поетів, художників, скульпторів, дизайнерів, фотомитців, мистецтвознавців, філософів, теософів, політологів. Вже відгукнулися художники із Швеції, музиканти з Англії, Росії. Приїдуть до Луцька і лауреати «Оберігу» — Ольга Богомолець, Марійка Бурмака, Стас Щербатих, Ігор Жук, Олександр Різник, Василь Жданкін... На жаль, з нашого полю зору зник цікавий дует «Країна Рось» з Каховки. Будемо раді, якщо вони прочитають цей матеріал і відгукнуться.

— Якщо правильно зрозумів, то «Оберіг» не тільки матиме нову творчу концепцію, ставатиме на рейки професіоналізму, а й розширюватиме мистецький діапазон.

— «Оберіг» у майбутньому ми бачимо як фестиваль мистецтв бардів, музикантів, художників, поетів, скульпторів, дизайнерів.

— Які ще новинки «Оберігу-93»?

— В його рамках буде проведено виставку робіт художників, які приїдуть до Луцька. У тому ж залі виступатимуть і співаки, організовуватимуться творчі дискусії. А основну програму фестивалю побачать лише 300 чоловік.

— Ви хочете його зробити фестивалем для богеми?

— Ні. Просто зал готелю «Лучеськ» може вмістити тільки таку кількість глядачів. Але щоб всі відчули свято, ми вирішили створити кілька творчих груп, які виступлять з концертами у робітничих і студентських колективах. Повністю буде показано фестиваль у запису по телебаченню, а пряма трансляція планується по радіопрограмі «Промінь».

— Олексію Юрійовичу, а може камерність «Оберігу» диктується фінансовими проблемами?

— Ні, тільки проектом «Лабіринт». Хоча й спонсори «Оберігу» потрібні. Та, на жаль, їх поки немає. Я звернувся до керівників філій кількох відомих у країні банків з пропозицією фінансово підтримати «Оберіг» в обмін на рекламу (ми можемо розставити щити у залі, оголошувати спонсорів під час радіотрансляції). У «Градобанку» мені відповіли: «Грошей немає», у «Приватбанку» — «Нам не до фестивалів».

— Може відгукнуться інші комерційні банки?

— Сподіваюсь на це, бо вкладання грошей у розвиток національного мистецтва створює особливий імідж комерційним банкам.

— І все ж фестиваль відбудеться?

— Обов'язково.

Дмитро КОМАРЕНКО.

У партіях і рухах

«Народний конгрес Донеччини»

Таку назву дістало нове об'єднання політичних організацій та партій, установча конференція якого відбулася минулої суботи в Донецьку. Під гаслом «Нам пора для України жити!» зібралися представники місцевих осередків УРП, ДемПУ, НРУ, ПДВУ, Всенародного руху України, асоціацій освітян, журналістів, профспілок, підприємців, шахтарів, козацтва області. На думку фундаторів НКД, новий блок —це добровільне об'єднання свідомих громадсько-політичних сил для розбудови незалежної, демократичної Української держави. А для цього слід розгортати активну роботу в усіх галузях політичного та економічного життя. Головна мета Конгресу — створення передвиборчого єдиного блоку напередодні майбутніх виборів Верховної Ради України і Президента.

Як заявили засновники, НКД — об'єднання центристського напрямку. В його лавах сьогодні немає місця як соціалістам-комуністам, так і прихильникам УНА чи УНСО. Об'єднання прагнутиме діяти лише в рамках Конституції, воно залишається відкритим для всіх громадських організацій, рухів, партій, що твердо стоять на державотворчих засадах.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецьк

Коротко

Паром через Дністер

Давню мрію мешканців населених пунктів обох берегів Дністра втілило у життя Кам'янець-Подільське мале підприємство «Вега». У районі села Устя воно відкрило паром через ріку. Тепер переправитись з одного берега на другий можна всього за 15 хвилин. Раніше пасажири переїжджали автобусом через міст не менше двох годин.

Надія ПАКУЛЬКО.

Дівчинка і музика

Анонс

Безумовно, вона - вундеркінд. Так назвали талановиту органістку Женечку Семеїну в рецензіях на її концерти, що проходили у серпні в Німеччині.

Десятирічна дівчинка, стипендіат Міжнародної програми «Нові імена», навчається в четвертому класі школи при консерваторії імені Римського-Корсакова у Санкт-Петербурзі.

Захоплення та подив викликає її виконання творів видатних композиторів, серед яких Й.С.Бах, Г.Гендель, Т.Альбіноні, Н.Паганіні, С.Франк та інші.

Ось чому Київське відділення Спілки театральних діячів України та головне управління культури Київської держадміністрації запросили до Києва юну виконавицю на концерт, що відбудеться 9-го жовтня у Будинку органної та камерної музики України. У концерті візьме участь київський камерний оркестр. Організатор концерту — асоціація «Київ-Театр» — офіційний представник в Україні культурної програми Ігор Доброї Волі 1994 року. Генеральний спонсор концерту— акціонерне товариство «Консалтинг Юкрейн», спонсор — компанія «Мерк Шарп і Дом».

Концерт—благодійний. І проводиться він з метою підтримки у житті та творчості талановитих дітей і діячів театру.

Сподіваємось, що вечір стане окрасою музичного сезону і реальним внеском у культурне життя столиці.

Семен ГРІН.

На знімку: Євгенія Семеїна.

Щось новеньке

Вчені-екологи засуджують МАГАТЕ

У Комісії з питань Чорнобильської катастрофи Верховної Ради України відбулася презентація книги: «МАГАТЕ: 35 років пропаганди атомної енергії». Автори дослідження — міжнародна організація «Антиатом Інтернаціональ» з центром у Відні, Австрійський екологічний інститут, Група екології Ганновера — дають критичну оцінку діяльності МАГАТЕ, зокрема підготовці «Міжнародного Чорнобильського проекту» та «Договору про нерозповсюдження озброєнь». Видавець російськомовного варіанту книги — київське інформаційне агентство «Эхо-Восток». Цікаво, що в січні наступного року агентство планує відкрити бібліотеку, де відвідувач зможе отримати будь-яку інформацію про розвиток і використання атомної енергетики як в Україні, так і в усьому світі.

Наш кор.

Реклама

Гортаючи зарубіжну пресу

«СВІТ ЗІТХНУВ З ПОЛЕГШЕННЯМ»

Перемога російського Президента у боротьбі зі своїми політичними опонентами, що було затягнулася, сьогодні, без сумніву, в центрі уваги світової преси. Пропонуємо читачам «ГУ» перші відгуки впливових західних газет на події у Москві.

«Світ зітхнув з полегшенням, коли противники Єльцина припинили протистояння, що тривало протягом 13 днів, і з піднятими за голову руками зійшли сходами парламенту Росії для капітуляції, — пише «Нью-Йорк таймс». — Однак сповнена драматизму перемога є лише прелюдією до складнішого завдання створення справді демократичної коаліції. Адже вона повинна включати у себе не тільки настроєних на реформи союзників Єльцина, але і його критиків, що ставлять під сумнів курс, який він розробляє. Лише тоді Єльцин зможе назавжди обійти з флангу невиправних комуністів та націоналістів, які можуть спробувати знову скинути його...»

На думку іншої американської газети — «Вашингтон пост», тільки рішення російських військових підтримати Президента врятувало уряд Єльцина, перетворивши те, що в результаті могло виявитися успішним державним переворотом, на хоча й криваве, але повстання, яке провалилося. Руцькой припустився двох помилок, внаслідок яких армія відвернулася від нього, пише далі газета. Призначення міністром оборони Ачалова було розцінене як спроба внести розкол у збройні сили. Другою помилкою Руцького став його заклик піти на штурм телестанції. Тобто його заклик до громадянського повстання дозволив генералам побачити в собі захисників права й порядку, а не людей, що вибирають, до якого б табору пристати.

Розпочавшись кровопролиттям, заколот у Москві закінчився фарсом: Руцькой і Хасбулатов звернулися до послів західних країн з проханням гарантувати їм збереження життя, тобто почали благати про захист представників світу капіталізму, який вони рішуче відкидали, пише французька «Котідьєн де Парі». Президент Росії Б.Єльцин, вважає газета, вийшов не просто переможцем з сутички із опозицією, але й зміцнив свою позицію, ставши єдиним представником верховної влади в країні. На виборах, які мають відбутися, нинішньому Президенту забезпечена перемога, адже в нього сьогодні нема серйозних противників.

На думку англійської «Файненшл таймс», хоча Єльцин і здобув важливу перемогу, тепер він повинен її повною мірою використати, утвердивши знову завойовану владу не лише в Москві, але й на всій території Росії. Це означає продовження реформ, які дають економічну незалежність російським громадянам і компаніям. Тепер, підкреслює інша лондонська газета «Таймс», російський Президент повинен виправдати довір'я народу, яке його врятувало.

У передовій статті газети «Монд» підкреслюється: «З самого початку відкритого зіткнення між Президентом і парламентом Єльцин прагнув уникнути збройного конфлікту, однак його противники на чолі з Руцьким зайшли надто далеко, намагаючись спровокувати масові заворушення. В цих умовах Єльцин був змушений вдатися до допомоги армії, оскільки в противному разі могла впасти російська держава».

Перемога Президента Росії у протиборстві з опозицією, пише паризька «Фігаро», повинна виключити для країни можливість повернення до комунізму. Сьогодні перед росіянами відкритий лише один шлях: подальшого розвитку політичної системи на основі вільних виборів та впровадження економіки, що підкоряється законам ринку. В противному разі, підкреслює газета, країна впаде у злиденність і анархію.

Огляд підготував Ігор ГРУШКО.

На зв'язку Москва

ВСЕ ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Президентська команда робить усе, щоб показати світовій і російській громадськості: ніякого воєнного стану в Москві немає. Є лише надзвичайний — на дуже короткий проміжок часу. На це спрямовані останні розпорядження Єльцина про зняття цензури, значне зменшення кількості озброєних людей на вулицях.

Вранці 6 жовтня ми знову під'їхали до «Білого дому». Тепер з боку мосту між Новим Арбатом і Кутузовським проспектом. Упало в очі, що за ніч багато що зроблено. Вивезено остови спалених БТРів, поливалок, легкових автомобілів і тролейбуса, прибрано сміття. Помітно звужене кільце оточення «Білого дому», переданого указом Президента РФ уряду Росії.

Деякі спостерігачі пов'язують останні ліберальні кроки Єльцина з його прагненням розпочати серйозний діалог з центристами для встановлення згоди у суспільстві. Під цим поняттям мають на увазі «генералів» індустрії — представників «останньої генерації» партпрацівників, котрі стали процвітаючими капіталістами, і, звичайно, з керівниками на місцях. Тими, хто відкрито не виступив проти Єльцина у дні безпорядків. Не виключено, що на шляху до компромісу Борису Миколайовичу доведеться здати ще кількох «своїх» людей. Як це вже було з Полтораніним. За такого варіанту шанси на успіх можуть мати багато які політичні сили, включаючи «партію Руцького», котра відхрестилася від «президента-самозванця», який пішов у штопор, уже в понеділок вранці, коли танки почали підтягувати до «Білого дому». Будемо сподіватися, що усунення з політичної арени відвертих авантюристів і фашиствуючих депутатів типу бабуриних і астаф'євих відіб'ється і на зміцненні відносин Росії з Україною.

Хоча будемо реалістами: легких розв'язань складних проблем не передбачено, чи то Чорноморський флот, Крим або передача ядерної зброї. Це підтверджують події останнього часу. Наприклад, у вівторок на брифінгу в МЗС РФ директор департаменту інформації Карасін знову звинуватив «деяких українських офіційних осіб» у «зчиненні метушні» навколо домовленостей з ядерної зброї. Важко зрозуміти, чи то точка зору зовнішньополітичного відомства Росії, чи то хід надзвичайно кваліфікованого дипломата-африканіста, котрий тиждень тому заявив про дезавуювання російською стороною массандрівських домовленостей. А вже 5 жовтня він сказав з цього приводу таке: «Ніхто цих домовленостей не відміняв і не дезавуював». Тож, підтримуючи рішучі дії російської влади щодо наведення порядку у Москві, їх прагнення будувати демократичну державу, ми одночасно ні на секунду не повинні забувати: інтереси нашого сусіда і наші власні державні орієнтири — зовсім не одне і те саме.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Офіційно

Потроху розплачуємося

Шість з половиною мільйонів доларів за статтею «річний бюджет» внесла наша країна до Організації Об'єднаних Націй. Також сплачено деякі суми на рахунки різних організацій, що входять до ООН, серед них ЮНЕСКО й ряд інших. Кошти знайдено завдяки деяким зовнішньоекономічним операціям, здійсненим нашими підприємствами. Проте питання заборгованості України ООН ще не зняте з порядку денного. Сплачені суми відшкодовують лише частину заборгованості, виплата лише «відтягує» остаточне розв'язання проблеми фінансових відносин з ООН. До речі, остання наполягає на тому, щоб наша держава сплатила борг й за 1991 рік. Але представники України дотримуються точки зору, що погашати заборгованість належить Росії, яка є правонаступницею СРСР. Переговори в Нью-Йорку ще не завершено. Про це поінформував журналістів на черговому брифінгу керівник Управління інформації МЗС України Ю.Сергєєв.

Він також пояснив журналістам позицію нашого зовнішньополітичного відомства з приводу подій у Москві. Зокрема, Ю.Сергєєв висловив думку, що, можливо, після обрання нового парламенту Росії буде легше вирішувати питання про Чорноморський флот. Бо всі територіальні претензії щодо Криму й Севастополя виходили не від Президента Б.Єльцина, а від «червоно-коричневих» депутатів розпущеної ВР РФ.

Ігор РУДИЙ.

Актуально

ГРА В ОДНІ ВОРОТА ТРИВАЄ

У порушенні строків регламентних робіт з обслуговування і зберігання ядерних боєприпасів звинуватив українську сторону директор департаменту інформації і преси МЗС РФ Г.Карасін. Його заяву було розповсюджено вчора каналами ІТАР—ТАРС.

Посилаючись на результати проведеної в середині вересня спеціалістами Мінатому, Міноборони та ДКНС Росії перевірки технічного стану ядерних боєприпасів, що зберігаються в районі міста Первомайська, Г.Карасін, зокрема, стверджує про наднормативне — в 6—8 разів — заповнення ядерних сховищ боєголовками і про зростання внаслідок цього радіоактивного фону. Для розв'язання проблеми Г.Карасін пропонує серед негайних заходів усі ядерні боєприпаси, які зніматимуться з бойового чергування, терміново відправляти на підприємства Мінатому РФ для розбирання і утилізації. А також говорить про необхідність якомога швидшої реалізації російсько-української угоди про гарантійний і авторський нагляд за експлуатацією ракетних комплексів стратегічних сил, що дозволить запобігти ускладненню ситуації, яка виникла з ядерними боєприпасами в Україні.

На прохання редакції співробітник прес-служби МО України майор Король прокоментував цю заяву:

— Комісія, що проводила перевірку у Первомайську, підтвердила: приводу для занепокоєння немає. Тим паче, що боєголовки, зняті з чергування, уже переведено на об'єкти «С», які займаються технічним обслуговуванням ядерних боєприпасів і розташовані в Україні. Що стосується Угоди про гарантійне обслуговування ядерної зброї, то, на мою думку, реалізація її гальмується російською стороною, оскільки міністерство П.Грачова висуває неприйнятні для нас умови і всіляко зволікає з розв'язанням цього питання.

Ігор ЗАБІЛИК.

Фотофакт

Доля його — невідомість

Зруйноване небаченим землетрусом вірменське місто Спітак бралися відбудовувати всім Радянським Союзом. Політичні потрясіння стерли з лиця землі сам СРСР. У повідомленнях засобів масової інформації з Вірменії зараз можна почути лише про Єреван, що залишився без тепла і світла, та про новини з вірмено-азербайджанського фронту. І, здається, про Спітак забули. А в цьому місті життя особливо тяжке і нестерпне. Не ведеться відбудова міського житлового фонду — немає грошей, немає робочої сили. Руїни прикрашають Спітак (на знімку), гірко жартують

місцеві жителі. Люди туляться у вагончиках, які мало придатні для нормального існування. Немає світла, опалення, напруга з продовольчими товарами. Коли обстановка в місті зміниться на краще — невідомо.

ІТАР—ТАРС.

З життя спецслужб

ПОДІЛЯТЬСЯ СТАРИМИ СЕКРЕТАМИ

Багато матеріалів розвідувального характеру 30-річної давнини готує до публікації розвідувальне відомство Сполучених Штатів. Про це повідомив днями, виступаючи в постійному комітеті Палати представників конгресу, директор Центрального розвідувального управління США Д.Вулсі. Він, зокрема, з'ясував, що до 22 серпня наступного року планується завершити підготовку до друку всіх відповідних матеріалів. Вже передано до Національного архіву США 125 тисяч сторінок документації, решту матеріалів нині аналізують експерти спецслужб. Якщо вони дадуть добро, то ці документи також буде оприлюднено.

Пан Вулсі звернув увагу присутніх на те, що підготовлені до друку матеріали дозволяють ознайомитися з таємними операціями часів «холодної» війни. Це, зокрема, так звана підтримка демократії в Італії та Франції в 40 — 50 р.р.; операції проти Північної Кореї під час корейської війни та в Лаосі в 60-ті роки.

Однак чи не найцікавішими для вчених, аналітиків та простих читачів будуть більш як 5900 аналітичних матеріалів про ситуацію в колишньому Радянському Союзі з 1947 по 1983 рік. Вже 277 документів з цього пакету відправлено до Національного архіву.

За матеріалами Інформаційного агентства Сполучених Штатів.

ХЛІБ НАШ МАЙБУТНІЙ

Гарним видався нинішнього літа урожай на Кіровоградщині. Бо вродило, як кажуть, і собі, і людям. Середня врожайність по області — близько 40 центнерів з гектара, а пшениця взагалі дала більше 42. Здавалося, після вдалих жнив повинно було трохи влягтися хвилювання, а воно ні, бо вже з 10 вересня в області розпочалася сівба озимих — закладання основи під майбутній врожай, і хліборобам хотілося, щоб він був не меншим, а може й більшим, ніж нинішній. А тут ще проблем та проблем.

Найперша з них — підготовка грунту. Тільки 70 відсотків площ сьогодні підготовлені для того, щоб на них вивести посівні агрегати. Та навіть якби вони були підготовлені, повністю ні в кого немає певності, що земля і наступного року дасть вагому віддачу. Бо скільки б не хвалилися урожайною силою знаменитих кіровоградських чорноземів, не буде перебільшенням сказати, що добра слава про них уже є колишньою. Різко знизилося внесення органічних добрив, не вистачає і мінеральних. На думку спеціалістів, ще три-чотири роки такого господарювання і від достатнього шару гумусу — основи врожаю залишиться одна згадка. Лютує ерозія, а підрозділи «Сільгоспхімії» більше року фізично не можуть займатися меліоративними роботами, вивозити гній на поля, інші добрива. З простої причини: немає пального і невідомо, коли воно з'явиться. І сьогодні майже припинилося збирання пізніх культур, які є попередниками під посів озимих, теж з цієї причини.

Наступна проблема — насіння. Як сказав заступник начальника облсільгоспуправління з рослинництва Микола Єременко, нам не досить забезпечити необхідний валовий збір зерна. Треба, щоб воно було високоякісним, тобто з високим вмістом клейковини, який би не зменшувався навіть у дощову жнивну пору. А для цього треба добирати відповідні сорти.

Кіровоградщина завжди була своєрідним полігоном для випробування врожайності зернових. Те, що родило тут, давало вагому віддачу і в усій Україні. Тільки колись районування сортів проводилося директивним методом, а зараз вирішили вчинити навпаки. У середині серпня облсільгоспуправління разом з науковцями місцевого НВО «Еліта» провели для всіх агрономів області науково-практичну конференцію з питань вирощування в 1994 році врожаю зернових, технічних та кормових культур, а за день перед нею виклали свої рекомендації в газеті «Кіровоградська правда». Запросили до участі в ній провідного спеціаліста з Одеського інституту селекції і генетики Савелія Оліфенка. «Законодавця мод для нашого степу» — як сказав потім один з учасників конференції. І він протягом кількох годин розповідав про сорти пшениці, найбільш врожайні і найбільш вигідні для сільськогосподарських підприємств у ринкових умовах господарювання. Це «Юнь», «Одеська-162», озимий ячмінь «Вавілон», «Росава». І переконував, що зібрати на одній і тій же площі однаковий врожай сильної чи цінної пшениці значно вигідніше, ніж м'якої. Затрати ті ж самі, а ціна набагато вища.

— І ви знаєте, подіяло, — сказав Микола Єременко. — Після конференції за якихось кілька днів начальник Улянівської сортодільниці Леонід Уліч «роздав» 124 тонни елітного насіння пшениці сорту «Одеська-162».

До речі, стався тоді й курйозний випадок. Виявилося, що на Одещині, де працює вчений, про його сорти знають менше, ніж на Кіровоградщині. І довелося Оліфенку випрошувати в директора «Еліти» Георгія Киенка 15 тонн насіння виведеного ним сорту для своїх земляків. Отож сортова політика для кіровоградців займає чільне місце в турботах про врожаї наступного року. Ринок диктує свої умови і вони їх приймають, турбуючись не тільки про кількісний, а й про якісний результат.

Та мало лише посіяти. Важливо і як посіяти, чим обробити, захистити посіви від шкідників. І, звісно, вчасно зібрати. У нас же третина, якщо не більше, врожаю гине так і не дійшовши з поля до комори чи на переробку. Та без пального цю проблему не вирішиш, а ось з сівбою... Було якось дивно чути, що на Кіровоградщині, де розміщений флагман сільгоспмашинобудування — ВО «Червона зірка» посилено закуповують німецькі сівалки «Хасія». І навіть намагаються вирішити проблему купівлі їх у кредит на два роки. З лейпцігською фірмою «Агрос» здійснюють переобладнання львівських обприскувачів ОП-2000, які після цього обробляють посіви значно краще своїх українських аналогів. Однак, що ж тут дивного. Ціни на сільгосппродукцію у нас майже сягли європейських, а сільгосптехніка ще дорожча. Отож селянин і вибирає не те, що колись нав'язували, а що краще, результативніше. Хай навіть дорожче, зате надійніше. І це теж ознака ринку. Якби тільки ці перші його паростки в сільськогосподарському виробництві та не пригнічувалися... державою. Так-так, бо на митниці сільськогосподарські машини обкладають митом на рівні жувальної гумки чи «Снікерсів».

І все ж селяни шукають виходу. Дістають і добриво, й гербіциди. Умудряються їх економити завдяки тим же закордонним пристроям. Беруть гербіциди дешевші (нехай, візьмемо кращі, коли розбагатіємо), переплачують за бензин і солярку комерційним структурам.

— Та я згоден платити і таку ціну, — мовив з розпачем голова колгоспу імені Тельмана Компаніївського району Леонід Ковтунець. — Аби тільки гроші ті йшли в державу, а не спекулянтам. А держава нехай би за них прикупила добрив чи гербіцидів, допомогла придбати елітне насіння.

І як тут не погодитися з Леонідом Михайловичем. Адже цінова політика — це не остання проблема майбутнього врожаю. Ось вродила в нього пшениця по 54 з половиною центнера з гектара. Зібрав 6750 тонн зерна. 2100 продав, виконавши зобов'язання перед державою. І продовжуватиме продавати круп'яними, вівсом, кукурудзою. А ще тисячі з дві тонн зерна лежить і доведеться згодовувати худобі, бо в нього спецгосп. Чому не здати державі, не одержати взамін комбікорм? Так не вигідно, бо за кожну тонну доведеться доплачувати ще 150 тисяч карбованців. Якраз оті 28 відсотків податку на добавлену вартість, що накинула держава. Значить, недоодержить держава вже нинішнього року від цього господарства значну кількість хліба. І не тільки від нього. У спецгоспах Новоукраїнського району теж лежить 16 тисяч тонн зерна, що його могли б продати державі. Хіба теж саме повториться і в році наступному?

Я вже не кажу про кукурудзу. На сьогодні господарства виконали обумовлені обсяги продажу зерна. І тепер хочуть забезпечити себе кормами, покласти кукурудзу разом з качанами у силосні траншеї. А на них: тільки спробуйте сякі-такі! Значить, доведеться палити солярку, збирати ту кукурудзу, звозити качани на токи, де вона неперебрана буде чорніти і гнити, бо почнуться дощі.

Мабуть, селяни справедливо ставлять питання руба: обумовте нам скільки треба продати кукурудзи державі, а з рештою дайте нам діяти на свій розсуд. І це теж, мабуть, ринковий симптом. Сіяти і збирати не якомога більше, а скільки треба. Для держави, для себе і для худоби. У тих же Сполучених Штатах, кажуть, фермерам сіяти не дозволяється більше ніж потрібно. А держава компенсує різницю. Чому б не повчитися і нашій державі?

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

ЗОЛОТЕ РУНО — ЯКЩО В ДОБРИХ РУКАХ ВОНО

В Чернівецькій області відбувся республіканський семінар з питань розвитку вівчарства. Місцем його проведення буковинський край став не випадково, бо тут вівчарська галузь продовжує втішати високо віддачею.

Місцеві колгоспи та селянські спілки, особливо в гірських районах, з вівці беруть не лише вовну, шкіру та м'ясо, а й молоко, з якого виготовляють високопоживну бринзу. Буковинці налагодили також повний цикл переробляння шкірсировини та вовни. Займається цим Путильська міжколгоспна фабрика, відома своїми дублянками, килимами, ліжниками та кептарями далеко за межами України.

За своєрідного рекордсмена в буковинському вівчарстві вважають колгосп «Дружба народів» Новоселицького району. Настриги вовни від однієї вівці тут просто вражають — 5 - 5,6 кілограма. І це за високої якості руна. Не менш промовистий показник поповнення поголів'я — від 100 голів колгоспні вівчарі цього року одержали по 147 ягнят. Для зіставлення зазначу: по Україні вихід молодняка мало не удвічі менший — 76 голів. Вівцематки в господарстві такі вгодовані й доглянуті, що важать по 75-80 кілограмів.

Начальник відділу вівчарства Мінсільгоспу України Марія Шинкаренко назвала ці показники неймовірними з огляду на теперішні економічні умови, а вівчарську галузь колгоспу — «малою вівчарською академією». І закликала українських вівчарів сповна скористатися з її цінного досвіду.

Голос фахівця почули в степових регіонах України — недавно направили селекціонерів і чабанів у «Дружбу народів». Широко відкритими очима дивилися вони на цю диво-ферму, яка попри наші економічні негаразди продовжує ділом доводити правдешність відомої народної істини, що золоторунна овеча шкіра варта вичинки.

Василь БАБУХ.
Фото Михайла КИРИЧЕНКА.

Ліси Волині — в центрі уваги

Близько 700 тисяч гектарів займають лісові масиви Волинської області, з яких 1380 гектарів — це постійні лісонасіннєві ділянки. В лісових розсадниках області щороку вирощують понад 20 мільйонів штук сіянців і саджанців.

Об'єднання «Волиньліс» має великий досвід у створенні постійної лісонасіннєвої бази головних лісоутворювальних порід на генетично-селекційній основі з урахуванням різноманітності лісорослинних умов і порід, у проведенні комплексної механізації вирощування посадкового матеріалу. Цьому сприяє тісна співпраця волинських лісівників з датською фірмою «Єдегал», в якої закуплено кілька одиниць нової техніки.

Саме на базі держоб'єднання «Волиньліс» Міністерство лісового господарства України і датська фірма «Єдегал» провели всеукраїнський семінар лісівників з питань комплексної механізації вирощування посадкового матеріалу. Учасники семінару, провідні спеціалісти лісогосподарського машинобудування і лісорозсадницьких господарств України, Данії, Польщі, а також гості з Росії, Молдови та Білорусі подивились роботу новітніх механізмів фірми «Єдегал» і вітчизняної техніки на ділянках селекційно-насінницького центру «Волиньліс», ознайомилися з передовою технологією виробництва посадкового матеріалу.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Щось новеньке

ДИВО - КОМБАЙН НА УКРАЇНСЬКІЙ НИВІ

Нас, журналістів, запросили посидіти в кабіні цього красеня. Оце, я вам скажу... Поперше, не сидіння, а перина, по-друге, — кондиціонер. Комбайнер каже: як ввімкнеш на повну потужність, то коліна мерзнуть. А система керування — достатньо легенького дотику руки. А ще й комп'ютер, який може «видати» все: як працює даної миті будь-який вузол чи агрегат, яка врожайність з гектара, яка вологість зерна і багато усілякої іншої інформації.Та що там казати! Регочуть механізатори: попався комбайнові на шляху шматок дроту у пшениці — все, зупинився на місці. А наш колесо від воза міг би проковтнути, аби тільки в жатку влізло...

То що ж це за диво таке і де воно показує свої просто-таки феноменальні технічні здібності? А воно — комбайн англодатської фірми «Массеу Фергюссон» — «прасує» поля у виробничо-торговому сільськогосподарському об'єднанні «Мир» Млинівського району. Місцеві механізатори як побачили його у роботі — втратили сон. Подумати: диво-комбайн заміняє п'ять «Нив», а пального витрачає удвічі менше. «Я на ньому,— каже комбайнер Олександр Тищенко, — не втомлююся, а відпочиваю».

Щоб багато не розводитися, скажемо: виробниче об'єднання «Рівнесільмаш» береться за випуск таких зернозбиральних машин: уже наступного року їх має зійти з конвейєра перші 50 штук. А в «Мирі» англодатсько (у недалекому майбутньому додасться ще й «український») гібрид проходить випробування, викликаючи захоплення старого і малого. "Якби нам така техніка, - ділиться думками керівник господарства Ростислав Радчук, — ми хліба за морями не купували б, а самі його продавали...». Ростислав Петрович планує «приватизувати» закордонну диковину. Дороговато, правда, майже 120 тисяч «зелененьких» викласти треба, але підрахував: комбайн себе окупить. Це ж не жарт: гарантійний строк служби - 20 років, а втрати зерна - 0,3-0,5 відсотка. Де і коли таке ми бачили?

Але, дасть Бог, побачимо. І директор «Рівнесільмашу» Анатолій Кочмар сповнений оптимізму, адже Кабінет міністрів України ухвалив рішення про створення спільного підприємства. Спершу комплектувальні вузли та деталі постачатиме «Массеу Фергюссон», а далі... Не святі ж горщки ліплять. Буде в Україні власний комбайн. І ще багато чого буде. Ще й ми багато кого здивуємо.

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
Микола ТЕРЕШКО,
Рівненська область.

Українське об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України» повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються за адресою: 252135, Київ-135, проспект Перемоги, 14, телефон 226-25-67.

Київський військовий гуманітарний інститут оголошує конкурс на заміщення посад професорсько-викладацького складу та науковців по кафедрах гуманітарних дисциплін і науковому центру гуманітарних проблем.

У конкурсі можуть брати участь особи офіцерського складу та цивільні, які мають науковий ступінь або вчене звання.

Умови конкурсу загальні. Інститут житлом не забезпечує.

Телефони для довідок у Києві: 276-12-12, 276-21-24.

Адреса інституту: м. Київ, вул. Курська, 13-А. Відділ кадрів.

У партіях і рухах

БЛОКУЮТЬСЯ НА БАЗІ. СОЦІАЛЬНІЙ І ТЕОРЕТИЧНІЙ

«Одне з наших завдань — знайти спільну мову з усіма демократами і створити гарантії для збереження стабільності в Криму», — так підсумували спільну прес-конференцію лідери Організації кримськотатарського національного руху (ОКНР) і Демократичної партії Криму (ДПК) і додали, що вони не виключають можливостей створення передвиборного блоку з названих організацій на майбутніх виборах до кримського та українського парламентів. Нічого лідери не мають і проти ширшого блоку, на теренах усієї України, але, як заявив керівник міжнародного відділу ОКНР Ш. Кайбуллаєв, з програмами потенційних союзників «треба знайомитися».

Ця прес-конференція, до речі, проведена в київській штаб-квартирі секретаріату Соціал-демократичної партії України (СДПУ), ще одного можливого союзника, засвідчила: політичне структурування українського суспільства в переддень виборів триває і набирає оберти. А сказане на цьому зібранні журналістам свідчить уже і про «дозрілі» підходи до блокування. І в теоретичному, і в практичному аспектах проблеми.

По-перше, господарі прес-конференції чітко сформулювали спільну теоретичну базу. Голова ДПК А. Філатов зазначив, що його партія й ОКНР уже давно проводять спільні консультації і концептуально дійшли згоди з трьох питань: державного устрою в Криму, статусу Севастополя і Криму та ходу майбутніх економічних перетворень на півострові. З його слів стало відомо, що обидві організації виступають за те, щоб майбутній парламент Криму складався з двох рівноправних палат, одна з яких — палата національностей, за визнання Севастополя невід'ємною частиною Криму, а Криму — невід'ємною частиною України, за обов'язкову участь кримських татар, які ще мають повернутися на півострів, у майбутніх приватизаційних процесах. Керівник інформвідділу ОКНР Е. Умеров зазначив, що «Крим сьогодні розкуповує хто завгодно і зсередини, й з-поза його меж, а на півострів ще можуть повернутися 300—500 тисяч депортованих кримських татар», і вони можуть нічого не одержати ні на історичній Батьківщині, ні в тих країнах СНД, куди були насильно депортовані. А головна теоретична підвалина об'єднання в тому, що майбутні співблоківці переконані: проблеми окремих підгруп населення можна і треба розв'язувати через розв'язання загальних проблем Криму й України.

По-друге, останній висновок визначив головні практичні підходи до конкретних справ і до узгодження інтересів у процесі їх виконання. ОКНР і ДПК переконані: їхній блок перспективний, бо вони мають реальну соціальну базу — переселенців і нові верстви населення: фермерів, дрібних і середніх переселенців. А от завдання у них дещо різні. Зокрема, щодо нинішнього становища кримських татар Е. Умеров заявив, що «ми маємо справу фактично з геноцидом, який здійснює влада Криму». З його слів стало відомо, що з 250 тисяч переселенців 75 відсотків не працюють, а отже, не мають засобів для існування, 60 відсотків живуть у непристосованих приміщеннях, не мають палива, медичного обслуговування, діти не вчаться, хворіють на лейкемію, без світла втрачають зір. А попереду — зима...

Е. Умеров назвав і головну перешкоду — відсутність закону про репресований кримськотатарський народ, який дозволив би переселенцям отримувати кримську прописку, а отже й громадянство України. Ущемлені й політичні права переселенців, для яких у новому кримському законі про вибори не передбачено квот для представництва. До речі, кримські татари вимагають перегляду останнього документа і готові вдатися до масштабних актів громадянської непокори. «Час Ч» для цього: 14 жовтня, відновлення роботи ВР Криму. Ш. Кайбуллаєв заявив, що триватимуть такі акти під наглядом Меджлісу й населення від них не потерпатиме. Останнє, на думку господарів прес-конференції, — найголовніше, бо опонент у них — не люди, а влада, нездатна розв'язати ні загальні, ні окремі проблеми.

А ще на тій прес-конференції, повторюю, було сказано, що головне — зберегти стабільність Криму й безпеку в регіоні, бо об'єктивно півострів найближче стоїть до «югославізації» подальшого розвитку: він — перехрестя і зосередження різнополюсних політичних і неополітичних інтересів різних держав, є на ньому «оголено-нервові» точки дотику (Севастополь, ЧФ), є й вибухонебезпечний людський матеріал (майже як у Боснії й Герцеговині: українці, росіяни й мусульмани-кримські татари). Одне слово, владі України і Криму є над чим замислитися, щоб провадити в життя дві, як на мене, важливі для Криму тенденції: врахування різнобічних інтересів населення для розумного балансування й поетапного їх задоволення та беззастережне дотримання законності й прав людини. Є й конкретний «засіб» для цього — майбутні вибори, що мають визначити нове правове поле.

Володимир СКАЧКО,
оглядач.

Теніс

ПРОГНОЗ ПРЕЗИДЕНТА

У Києві, на кортах «АКВА-Динамо», триває міжнародний турнір «INKO KIEV LADIES OPEN BY AKVA».

— Хто ж бере участь у цьому змаганні?—запитав я його директора Сергія Коноваленка. І дізнався, що вже серед учасниць присутні представниці Росії, Білорусі, Молдови, Литви, Естонії, Польщі, Нідерландів, Франції, Словаччини, України. Можливо, з'являться ще й тенісистки Австралії, ФРН, США та Швеції (розмова відбувалася напередодні старту основного турніру).

На запитання журналістів на прес-конференції відповідали Петро Мірошников, голова правління банку «ІНКО» — генерального спонсора турніру, президент Федерації тенісу України Герман Беньямінов, заступник директора турніру і керівник його прес-центру Валерій Машталов.

Високу оцінку підготовці турніру дала пані Сью Левінгстон — представниця Європейської тенісної асоціації (ЄТА). Вона відзначила, що умови для ігор, мешкання хороші. Загалом поважна пані висловила думку, що в Україні у майбутньому можна було б проводити не один сателітний турнір-десятитисячник, а кілька. І не тільки в Києві, що зміцнювало б авторитет українського тенісу в світі.

Справді, організатори добре підготувалися до стартів тенісисток. Корти в чудовому стані. Замінено трибуну для глядачів, організовано місця для телекамер.

— Наші люди трудилися не покладаючи рук не один день, — розповів президент фірми «АКВА-Динамо» — головного спонсора — Олег Карталов. — І гроші вклали чималі на доведення арени змагання до потрібних кондицій — 900 мільйонів карбованців...

Українські тенісистки значаться серед фаворитюк турніру. А от президент ФТУ Г. Беньямінов має свою думку. Він вважає головною претенденткою на перше місце (грошовий приз — 1568 доларів) одеситку, 17-річну Олену Татаркову. Що ж, як кажуть, поживемо—побачимо.

До речі, завтра змагання починаються о 10.00 (чвертьфінали). У суботу — о 12.00 (півфінали), в неділю — о 11.00 (фінали). Вхід безплатний.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

РЕВАНШУ НЕ ВІДБУЛОСЯ

Улітку на київському стадіоні «Динамо» відбулася товариська зустріч з футболу між командою суддів, які обслуговують матчі чемпіонату країни, і ФК «Пресинг» (журналісти і викладачі). Тоді гору взяли арбітри— 3:0.

І от днями у Тарасівці, що під Києвом, на місцевому стадіоні відбувся матч-реванш. Але реваншу, як такого, не сталося. Сторони розійшлися мирно — 0:0. Хоча гострих моментів біля обох воріт, які захищали Олександр Козаченко (арбітри) і Петро Воробей («Пресинг») було чимало. Пригадаємо хоча б вихід сам-на-сам з Козаченком прудконогого форварда журналістів Юрія Сая. Але на висоті виявився голкіпер.

А після двобою між учасниками зустрічі відбулася щира розмова. Поговорити було про що: про сучасне й майбутнє українського футболу, про спільну працю на його благо суддів і журналістів.

Цю зустріч організувала кафедра футболу Українського університету фізичного виховання і спорту (завідуючий кафедрою Геннадій Лисенчук), суддівського комітету ФФУ (голова Костянтин Вихров). А реальним проведення цього матчу і зустрічі після нього стало завдяки українсько-російському виробничо-комерційному СП «Трансімпекс» (генеральний директор Володимир Приседько).

• • •

Хокей. Чемпіонат МХЛ. «Молот»— «Авангард» — 2:3, «Автомобіліст»— «Металург» Нк — 5:2, «Торпедо» У-К — «Строітєль» — 5:2.

Кримінальний тиждень

Протягом минулого тижня працівники міліції розкрили 91 тяжкий та резонансний злочин. Серед них — 34 вбивства, 7 випадків заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 2 згвалтування, 23 розбійні напади, 15 пограбувань і 3 крадіжки державного та громадського майна у великих розмірах. Розкрито 783 крадіжки з квартир громадян, відшкодовано збитків на суму понад 2,6 мільярда карбованців. Розшукано і повернено власникам 114 автомашин. У затриманих вилучено гранатомет, 26 пістолетів, 6 обрізів, 4 мисливські рушниці, 98 гранат та понад тисячу патронів.

Виявлено 435 фактів, пов'язаних з незаконним обігом наркотиків. Порушено 375 кримінальних справ, у тому числі 11 — за збут. Затримано 464 особи. Серед затриманих 342 — без певного роду занять, 4 учні професійних училищ та 116 тих, які раніше були засуджені. Вилучено понад 500 кілограмів наркотичної сировини.

ДВОЄ ПРОТИ ЧОТИРЬОХ

У Маріуполі оперуповноважені карного розшуку Іллічівського РВВС лейтенанти міліції Г. Скрупський та А. Шеліхов виявили особливо небезпечного рецидивіста І. Мельника за місцем його проживання з пістолетом «Вальтер» у руках. Шеліхов представився і зажадав кинути зброю на землю. У відповідь Мельник вистрелив у працівника міліції, але, на щастя, не влучив. Скрупський був змушений застосувати зброю і смертельно поранив Мельника у груди пострілом з табельного пістолета.

Раптом з будинку, зачувши постріли, вибігли троє невідомих, один з яких теж був озброєний пістолетом. Але завдяки умілим діям працівники міліції їх затримали. Як з'ясувалося, всі вони — місцеві жителі. Один з них — раніше судимий нероба С., у якого вилучено газовий пістолет «Чемпіон», пристосований для стрільби малокаліберними патронами. Двоє інших — робітник комбінату імені Ілліча Б. та сторож лісоторговельної бази А.

СТРІЛЯНИНА НА ВУЛИЦЯХ МИКОЛАЄВА

Серед білого дня у Миколаєві, просто на вулицях, почали «розбір» два злочинні угруповання. Близько десяти місцевих жителів з'ясовували між собою стосунки за допомогою вогнепальної зброї. Двоє з них, нероби-молодики Н. та П., одержали поранення грудей та голови. Їх госпіталізовано. А з місця події вилучено п'ять пошкоджених кулями легкових автомашин, що належать учасникам перестрілки, 2 бронежилети, 7 ножів та стріляні гільзи від автомата Калашникова й пістолета ТТ.

Затримано чотирьох правопорушників. Особи інших з'ясовують.

ГРАБІЖНИКИ-НЕВДАХИ

Тривожною виявилася вереснева ніч для сім'ї П., яка мешкає у Рожнятівському районі Івано-Франківської області. О першій годині ночі четверо невідомих увірвалися до їхнього будинку і погрожуючи обрізами мисливських рушниць, побили господаря, намагалися згвалтувати дружину та тринадцятирічну доньку. Крім цього, зловмисники вимагали дорогоцінності та валюту. Але хазяї вирвалися на подвір'я і вчинили активний опір нападникам. У відповідь розбійники зробили кілька пострілів, якими поранили... двох своїх співучасників. Ними виявилися два молоді нероби, котрих затримав прибулий наряд міліції. Один з нападників невдовзі помер. З місця події було вилучено два обрізи. Вжито заходів для затримання ще двох співучасників злочину.

ХОЧЕ НА КУБУ!

25 вересня до УВС Одеси зателефонував невідомий. Він повідомив, що взяв у заложники віце-консула Республіки Куба, і зажадав забезпечити йому літака до Києва або на Острів Свободи. Міліція вжила необхідних заходів й оперативно затримала правопорушника біля телефону-автомата. Як з'ясувалося, це був місцевий житель нероба П. Він перебував у нетверезому стані і, мабуть, вирішив у такий спосіб пожартувати.

ДОБРО НЕ ВТЕКЛО

На станції Тернопіль Західноукраїнської залізниці працівники державної служби боротьби з економічною злочинністю (ДСБЕЗ) викрили начальника рефрижераторної секції С., який протягом цього року викрав за місцем роботи п'ять тонн дизельного пального і намагався вивезти його за кордон, до Угорщини.

МАБУТЬ, ЗБИРАЛИСЯ НА ВІЙНУ

Командування військової частини, що у Болграді Одеської області, повідомило місцевому РВВС про те, що з приміщення складу на території частини за невстановлених обставин викрадено 85 бойових гранат Ф-1 та РГ-5. Як з'ясувалося, боєприпаси викрали троє військовослужбовців строкової служби. 78 гранат уже вилучено.

Григорій ТИЧИНА,
прес-центр МВС України.

ГОЛОС України
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311190.

1, 3, 4, 5, 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».